

[Wilhelm]

kammerat cand. polit. Henrik Heie, som han altså mistænker for ikke at kunne holde styr på tre kolonner.

Jeg vil også godt sige, at jeg stadig væk gerne vil have at vide, om der er tale om nettotal eller der er tale om bruttotal, som man har indarbejdet i sine bespareelsesplaner. Jeg vil gerne have det at vide af præcis samme grund som tidligere, for jeg mener, at regeringen, selv om den ikke rigtig har forstået at udnytte det, her har det mest effektive forsvaret mod de asociale besparelser.

Jeg synes, at man kunne lære lidt af fortiden. I sommeren 1975 – socialdemokratiet plejer jo at retfærdiggøre, at de skal sidde på taburetterne, med, at så har de den bedste mulighed for at undgå de værste ting, når de sidder på administrationen – hvad skulle man da have gjort? Denne socialdemokratiske administration burde jo i så fald være den første til at påvise, at der ikke var sparet noget som helst på daginstitutionerne. Men hvad var situationen? At vi andre fem måneder i træk hver eneste uge måtte være efter regeringen og måtte tilbagevise det ene forkerte svar efter det andet, før vi endelig efter fem måneder fik regeringens bekræftelse på, at vi havde ret. Der var ingen besparelse på de daginstitutioner.

Det er af samme grund, jeg synes, det var nyttigt at få frem: har man indregnet – rigshospitalet er kun et enkelt lille eksempel, som har været fremme i debatten – den besparelse brutto eller netto? Tør finansministeren svare heroppefra, at man dér i den effektive besparelse har modregnet en øget udgift til arbejdsløshedsunderstøttelse til de læger, der går ledige på grund af besparelsen, og til de andre personalegruppers folk, der går ledige på grund af besparelsen? Så vidt jeg kan se, er den indregnet brutto. Det var et kontant spørgsmål, som jeg fik et arrogant svar på.

Den øvrige arrogance retter sig mest mod Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, for der var jo i dag meget lidt af det, jeg sagde om vurderinger siden august, som ikke var citeret fra enten det økonomiske råd, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd eller Information.

Jeg fik ikke noget svar på, om vi ville få den oversigt over, hvor de 3 mia kr. er anbragt. Det håber jeg vi får. Jeg håber også, at vi får den oversigt, uden at finansministeren sidder og tager formynderiske hensyn til, om

han tror, vi kan forstå den. Lad det dog være vores problem! Det er da en sær holdning fra en tidligere socialdemokratisk undervisningsminister, at man nok hellere må lade være med at give os de oversigter, for dem kan vi nok ikke forstå. Det er muligt, den ville være meget godt i trit med den nuværende undervisningsministers kulturpolitiske syn, men jeg synes egentlig, man skal overlade det til os selv. Lad det være vores hovedpine, om vi kan forstå de opstillinger.

Fru Ebba Strange gjorde nogle bemærkninger, som jeg bliver nødt til at kommentere, og de havde at gøre med debatten i går og afstemningerne i morges. Jeg vil gerne sige, at der var ikke gnist af taktiske hensyn i VS' afstemninger. Vi meddelte i går, hvordan vi ville stemme, og det har vi fulgt. Vores ændringsforslag var i hånden, før hr. Poul Schlüter fremsatte sit, og blev ikke fremsat af hensyn til hr. Poul Schlüters. Vi måtte have den afstemning om ATP-portionerne, og den viste jo, som vi forudså det i går, at disse ATP-portioner kunne være blevet løsgjort; hvis socialdemokratiet havde villet det, var det blevet vedtaget. Så havde man været væk fra indefrysningerne, væk fra ophobningen, væk fra springet den 1. april 1979, og man havde forhøjet forbrugsmulighederne fra nu af. Det ville socialdemokratiet ikke. Socialdemokratiet fastholdt, at dyrtidsrøveriet skal fortsætte, og det til trods for, at forbrugerpriserne stiger dobbelt så hurtigt, som man påstod, dengang den aftale blev indgået, og til trods for, at portionerne stjæles to gange fra lønmodtagerne, først ved at de ikke får dem, og derefter ved at de skal betale dem som skatteydere.

Men vi har samtidig sagt, og det har vi stået ved, at havde vi fået afstemning om fru Inger Stilling Pedersens dagsorden, havde vi stemt for den. Jeg mener, at det skal siges meget tydeligt, for jeg synes, regeringen har krav på at vide det.

Denne sag er jo ikke afsluttet. I dag kunne man redde den med afværgedagsordener, fordi der var andre, der forholdt sig taktisk. Men hvis man kommer med det samme forslag til efteråret, ved man altså, at der er et flertal her i salen imod. Jeg synes, det ville være en absurd situation, hvis regeringen i dag ville gå hen og tage parlamentariske konsekvenser af en sådan afstemning, for det er jo en konstatering af, at vi mener det, vi